

ارزیابی پیچش تصادفی در سازه‌ها با در نظر گرفتن اندرکنش خاک - سازه

عبدالعلی شریف نسب^۱، حامد صفاری^۲، محمد حسین باقری پور^۳
۳-۲، ۱- بخش مهندسی عمران دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

sharif_nasab@excite.com

خلاصه

فرض انعطاف‌پذیری شالوده سبب تغییر پاسخ پیچشی سازه نسبت به حالت شالوده‌ی صلب، می‌گردد. سیستم ایده‌آل‌شده‌ی مورد مطالعه در این پژوهش سازه‌ی یک طبقه‌ی نامتقارن در دو راستا به همراه پی آن واقع برخاک انعطاف‌پذیر، می‌باشد. تأثیر پیچش بروی این سیستم انعطاف‌پذیر با اعمال امواج برشی SH و SV، که از سنگ بستر به سمت سطح خاک گلیل می‌شوند، بررسی گردیده است. برای حل مسئله‌ی اندرکنش، سازه و خاک اطراف پی، با هم بصورت یک سیستم دینامیکی یکپارچه درنظر گرفته شده‌اند و معادله‌ی حرکت برای سیستم نوشته شده‌است و پاسخ سیستم از حل معادله بدست آمده‌است. نتایج حاصله نشان داده است که لحاظ نمودن اندرکنش سبب افزایش پیچش در سازه‌های واقع بر بستر نرم می‌گردد و افزایش عمق دفن شالوده، سبب کاهش خروج از مرکزیت معادل می‌گردد.

کلمات کلیدی: اندرکنش خاک-سازه، انعطاف‌پذیری شالوده، پیچش تصادفی.

۱. مقدمه

تحلیل پدیده‌ی اندرکنش خاک-سازه از آن جهت قابل اهمیت است که خاک می‌تواند تأثیری بسیار اساسی در رفتار و پاسخ سازه در برابر زلزله داشته باشد. این مسئله زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که سازه‌ای تقریباً حجم و سخت بر روی خاکی نسبتاً نرم واقع گردد[۱]. تاریخچه‌ی آغاز مطالعات اندرکنش خاک-سازه به اوخر قرن نوزدهم میلادی باز می‌گردد. این دانش در دهه‌های اخیر بواسطه‌ی نیاز به بهبود اینمی‌لرزه‌ای در صنایع ساحلی و صنایع مرتبط با انرژی اتمی و به موازات آن، توسعه‌ی رایانه‌ها و گسترش روش‌های محاسباتی و عددی توانمند برای مدل‌سازی توسعه یافته است[۲]. انعطاف‌پذیری شالوده و مؤلفه‌ی دورانی زلزله، مسئله‌ی عبور امواج، توزع پیش‌بینی نشده‌ی بارهای زنده و عدم انتظام مرکز سختی بر مرکز چرم روسازه، توانمندی ایجاد خروج از مرکزیت و پیچش در سازه می‌گردد. وجود همزمان پدیده‌ی اندرکنش و پیچش در سازه سبب تغییر قابل توجه در پاسخ سازه می‌شود. لذا به منظور بررسی واقع‌بینانه‌تر رفتار سازه‌ها در زلزله، لحاظ نمودن دو مسئله‌ی مذکور ضروری به نظر می‌رسد. بزرگ‌نمایی دینامیکی خروج از مرکزیت توسط چاندلر و هاتچینسن [۳] با فرض تحریک یکنواخت تکیه‌گاه و نادیه گرفتن اثرات پیچشی عبور امواج، مورد مطالعه قرار گرفته است. مفهوم خروج از مرکزیت تصادفی نخستین بار توسط نیومارک [۴] برای درنظر گرفتن ارتعاشات پیچشی ناشی از مؤلفه‌ی دورانی زلزله، پیشنهاد گردید. ولستوس و پراساد [۵] و ولستوس و تانگ [۶] نشان دادند که عبور امواج و انفاقی بودن اثر امواج بر روی پاسخ سازه‌های روی بستر انعطاف‌پذیر قابل توجه می‌باشد. پاسخ پیچشی سازه‌ی واقع بر بستر نرم توسط لوکو [۷] مورد مطالعه قرار گرفته است. سیواکوماران و همکارانش [۸] به بررسی اثرات اندرکنش خاک-سازه و خروج از مرکزیت در یک ساختمان ۱۰ طبقه واقع بر خاک نرم پرداخته‌اند. همچنین وو و همکاران [۹] برای ارزیابی اندرکنش خاک-سازه و اثرات پیچشی سازه، از توابع امپدانس در حوزه‌ی فرکانس استفاده کرده‌اند. برای تحلیل مسئله‌ی اندرکنش در این پژوهش از روش مستقیم استفاده شده است. در روش مستقیم خاک، سازه و شالوده با هم مدل می‌شوند و تحلیل در یک گام صورت می‌پذیرد. از آنجا که حل مسئله‌ی اندرکنش سینماتیک دور از توابعی اکثر برنامه‌های تجاری کامپیوتری می‌باشد و در آن‌ها

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه

۲- استاد دانشگاه شهید باهنر

۳- دانشیار دانشگاه شهید باهنر